

ת"ד (חיפה) 1036-07-15 - מדינת ישראל נ' דן אליק

ת"ד (חיפה) 1036-07-15 - מדינת ישראל נ' דן אליק שלום חיפה

ת"ד (חיפה) 1036-07-15

מדינת ישראל

נגד

דן אליק

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[09.11.2017]

כבוד השופטת כרמית פאר גינת

החלטה

1. ברשימת עדי התביעה שבכתב האישום כנגד הנאשם נכלל, בין היתר, "דיסק סרטון ממצלמת רכב הנאשם" (סעיף 4 לרשימת עדי התביעה).
2. בישיבת יום 19.7.17, ביקש בא-כוח המאשימה להגיש את הדיסק האמור. זאת, באמצעותו של עד התביעה הבוחן זייד דראושה (להלן: "דראושה").
3. מסתבר כי דראושה הוא זה אשר העתיק את הסרטון שבמצלמת הרכב (עמ' 9 לפרוטוקול, שורות 18-20). לדבריו של דראושה, הוא העתיק את הסרטון שבמצלמה לדיסק, אשר וידא כי הוא עובד, וכן שמר העתק של הסרטון במחשב המשטרה (שם, שורה 22).
4. עוד עולה מטיעוני הצדדים כי הדיסק הראשון אשר אליו הועתק הסרטון על ידי דראושה אינו עובד, קרי, בא-כוח הנאשם, אשר קיבל העתק ממנו קיבל, למעשה, דיסק ריק, אשר אין עליו סרטון כלשהו. הדיסק אותו ביקשה המאשימה להגיש, במהלך הדיון (הדיסק השני) הינו דיסק שאליו הועתק הסרטון שנשמר על ידי דראושה במחשב המשטרה.
5. בא-כוחו של הנאשם התנגד להגשת הדיסק, משני טעמים. האחד, לטענתו, מדובר בראיה לא קבילה, שכן תפיסת הסרטון שבמצלמת הרכב היתה צריכה להיעשות רק לאחר קבלת הסכמה של בעל הרכב (או צו שיפוטי מתאים), והיות והנהג אינו בעל הרכב, לא ניתן היה לתפוס את הסרטון (ועל כן, הסכמת הנהג, כפי שבאה לידי ביטוי בחקירתו של דראושה, עמ' 8 לפרוטוקול, שורות 24-26, אינה רלוונטית).
6. עוד טען בא-כוחו של הנאשם כי הדיסק השני הינו למעשה ראיה חדשה, אשר לא ניתן להציגה בשלב של ההליך בו הגישה.

7. לאור טענות אלה של בא-כוחו של הנאשם החלטתי שתי החלטות: האחת (עמ' 7 לפרוטוקול) כי הדיסק (והראיות הנילוות לו) יתקבלו באופן זמני, וכי החלטה משלימה בהקשר זה תינתן לאחר שמיעת העדים הרלוונטיים, ולאחר שהצדדים יסכמו את טענותיהם בהקשר זה. השניה (עמ' 10 לפרוטוקול), כי ככל שלמאשימה חומר חקירה חדש שברצונה להגישו, עליה להגיש בקשה מתאימה לתיקון כתב האישום.
8. לאחר החלטה זו הוגשה על ידי המאשימה "בקשה להגשת דיסק כראיה", אליה הגיב בא-כוחו של הנאשם.
9. אבהיר: השאלה הראשונה שיש לשאול היא אכן שאלת קבילותה של הראיה (קבילותו של הדיסק השני), לאור טענתו של בא-כוחו של הנאשם כי מדובר בראיה שתפיסתה היתה צריכה להיות כפופה לקבלת הסכמתו של בעל הרכב.
10. בהקשר זה, כפי שצינתי בהחלטתי מיום הדיון, יש לבחון ראיות רלוונטיות. יש להשלים (בין היתר) את שמיעת עדותו של דראושה, אשר טרם נחקר בחקירה נגדית. עוד יש לשמוע, ככל שמי מהצדדים ירצה לעשות כן, עדים היכולים לשפוך אור על שאלה זו של הסכמה. כך, למשל, ניתן לשמוע את עדותו של הנאשם בכל הנוגע לזיקתו לבעל הרכב, או את בעל הרכב עצמו.
11. אני סבורה כי יהיה נכון להשלים את חקירתו הנגדית של דראושה, שלאחריה אפשר לצדדים להביא עדים לעניין טיעון זה של בא-כוח הנאשם לעניין תפיסת המצלמה שברכב. חלף שמיעת עדי תביעה נוספים תזמן המאשימה את העדים שלטעמה רלוונטיים לשאלת תפיסת הסרטון (ככל שיש כאלה לטעמה, מלבדו של דראושה), והנאשם יזמן את העדים הרלוונטיים לטעמו לסוגיה זו.
12. אדגיש, כי מלבד חקירתו של דראושה, חקירת העדים הנוספים, ככל שיהיו כאלה, תהיה אך לעניין תפיסת הסרטון שבמצלמת הרכב, וככל שהנאשם יבחר להעיד, הוא יישאל רק בהקשר זה.
13. השאלה השניה שיש לבחון היא טענתו של בא-כוח הנאשם לפיה הדיסק השני אינו ראיה קבילה כשלעצמו, במנותק משאלת אופן תפיסת הסרטון ממצלמת הרכב. כאן, אינני רואה עין בעין עם בא-כוחו של הנאשם.
14. לפי עדותו של דראושה, הוא צרב דיסק ראשון, אך במקביל העתיק את הסרטון של מצלמת הרכב למחשב המשטרתי, ולאחר מכן העתיק מהמחשב המשטרתי את הסרטון לדיסק שאותו מבקשת המאשימה להגיש.
15. אין כאן ראיה חדשה, כי אם אותה ראיה המופיעה ברשימת עדי התביעה. קרי, הסרטון ממצלמת הרכב. מדובר באותה ראיה, רק (על פי עדותו של דראושה) כשהיא מופיעה על גבי דיסק אחר. המדיה שעל גביה מופיע הסרטון אינה יוצרת ראיה חדשה. הראיה היא הסרטון, והשאלה היא אם הוא מוגש בדרך כזו או אחרת אינה הופכת אותו לראיה חדשה.
- אכן, במהלך הדיון שהתקיים בפני קבעתי (עמ' 10 לפרוטוקול) כי על המאשימה להגיש בקשה לתיקון כתב האישום. אף נכון הוא כי המאשימה לא הלכה בדרך זו כי אם הגישה בקשה (נוספת על זו שהושמעה על ידה במהלך הדיון) לצירוף הדיסק השני כראיה. עם זאת, לאחר עיון בבקשתה של המאשימה ובנימוקים והאסמכתאות שם, אני מקבלת את עמדת המאשימה כי אכן לא מדובר בראיה שהגשתה מצריכה את תיקון כתב האישום, הגם שעדיין, בחלוף זמן רב ממועד האירוע נשוא כתב האישום, יכול שיהיה לחלוף הזמן השלכה על משקלה הראיה.
16. השאלה אם הסרטון שעל גבי הדיסק השני הוא אכן אותו סרטון שהיה על מצלמת הרכב במועד האירוע נשוא כתב האישום, היא שאלה של משקל. בא-כוחו של הנאשם יוכל לשאול כפי חוכמתו את דראושה שאלות בהקשר זה בחקירה הנגדית, תוך שינסה מן הסתם להראות כי אין ודאות כי לאור חלוף הזמן ממועד האירוע נשוא כתב האישום ועד למועד שבו ביקשה המאשימה להגיש את הדיסק השני אכן מדובר בהעתקה אותנטית של הסרטון.
17. משעה שדראושה העיד כי הסרטון המופיע על גבי הדיסק השני הוא הסרטון שהיה על מצלמת הרכב, הרי שמדובר בראיה קבילה. יתכן כי אמירתו זו של דראושה אינה מהימנה, ועל כן בסופו של יום המשקל שבית המשפט ייחס לסרטון שעל גבי הדיסק השני יהיה מועט, או אפסי, אך זוהי השאלה של הערכת המהימנות של עדותו של דראושה. גם יתכן, כי בית המשפט יגיע לכלל מסקנה, בסופו של יום, כלשונו של בא-כוח הנאשם, כי מדובר בסרטון שאין לדעת "היכן הסתובב", ולא ניתן להעניק לו משקל כלשהו. אך שוב, אין מדובר בשאלה של קבילות.
18. אשר לטענת בא-כוחו של הנאשם כי למעשה קיבל לידי דיסק ריק, והדיסק השני הוא דיסק אשר יש בו כדי להפתיע אותו, זוהי טענה שלא אוכל לקבל.
19. בא-כוח הנאשם ידע היטב כי בכונת המאשימה להגיש סרטון ממצלמת הרכב. גם הנאשם ידע כי קיים סרטון שכזה, והוא אף עומת עמו (עמ' 8 לפרוטוקול, שורות 25-26). על כן, כאשר הנאשם ובא-כוחו קיבלו לידיהם העתק של הדיסק הראשון, אשר היה בידיהם כדיסק ריק, היה עליהם להבין כי מדובר בתקלה כלשהי, ולהצביע על כך עוד בראשיתו של ההליך טרם שמיעת הראיות.
20. הרי לא הנאשם ולא בא-כוחו סברו, ברצינות, כי בכונת המאשימה להגיש כראיה מטעמה דיסק ריק.

21. אך גם אם אניח כי הנאשם ובא-כוחו "הופתעו" מהדיסק השני ומהסרטון שעליו, הרי שניתנה להם שהות מספקת, לאחר חקירתו הראשית של דראושה, להיערך לחקירה הנגדית.
22. אין לשכוח כי מטרתו של ההליך המשפטי (פלילי ואזרחי כאחד) היא חשיפת האמת. לכאורה, על פי דבריו של דראושה הסרטון שעל גבי הדיסק השני הוא הסרטון שהיה על גבי מצלמת הרכב. סרטון שכזה יש בו כדי לסייע לבית המשפט לחשוף את האמת, ועל כן לא ראוי למנוע את הגשתו בשל העובדה כי הדיסק הראשון שהוצג בפני הנאשם היה ריק. לבטח לא כאשר הנאשם עצמו עומת עם הסרטון בחקירתו, וידע היטב כי לא מדובר בדיסק ריק.
23. סיכומו של דבר, יש לברר את טענת בא-כוחו של הנאשם כי הסרטון ממצלמת הרכב נתפס שלא כדין, ובשאלה זו אשמע ראיות וטיעונים כאמור בסעיפים 11 ו-12 לעיל.
24. ככל שאגיע לכלל מסקנה כי תפיסת הסרטון ממצלמת הרכב אינה פוגעת בקבילות הראיה, שאז לא תהיה מניעה מלקבל את הדיסק השני כראיה, תוך שהצדדים יוכלו לטעון, בסיכומיהם, לעניין משקלה.
- ניתנה היום, כ' חשוון תשע"ח, 09 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.